

Biografia

Thomas Trotter, orgue

És un dels músics més admirats del Regne Unit. Manté una relació especial amb Birmingham (Anglaterra), on el 1983 va ser nomenat organista de la ciutat com a successor de Sir George Thalben-Ball; també és l'organista resident del nou orgue Klais de la Sala Simfònica d'aquella ciutat. A més, és organista de l'església de St. Margaret de l'abadia de Westminster i professor associat d'orgue del Royal Northern College of Music. Va estudiar orgue al King's College, a Cambridge, i posteriorment va continuar els estudis amb Marie-Claire Alain, a París. Sota el seu magisteri va obtenir el Prix de Virtuosité.

Thomas Trotter ha rebut el prestigiós premi al millor instrumentista de la Royal Philharmonic Society i l'any 2012 va ser distingit amb el premi Artista Internacional de l'Any per la secció novaiorquesa de l'American Guild of Organists, entre altres reconeixements internacionals. Actua com a solista, amb els directors Sir Simon Rattle, Bernard Haitink, Riccardo Chailly o Sir Charles Mackerras, entre d'altres, i toca amb les orquestres més destacades, a més d'oferir recitals arreu del món. Va ser assessor de l'orgue Marcussen al Bridgewater Hall (Manchester), construït recentment, així com del nou orgue Klais del Symphony Hall (Birmingham). És convidat regularment a tocar importants instruments històrics, com els de St. Ouen, a Rouen; de St. Bavo, a Haarlem (Holanda); de l'abadia de Weingarten, a Alemanya, i del Woolsey Hall, a la Universitat de Yale. Actua als festivals de Salzburg, Berlín, Viena, Edimburg i als Proms de la BBC de Londres i al Festival de Sant Olaf (Noruega), Festival d'Orgue de Lapua i Festival de Turku (Finlàndia), Festival d'Orgue de Västerås (Suècia), American Guild of Organists (Nashville, EUA), Festival dels Tres Cors del Regne Unit i Festival Internacional d'Edimburg. També ha estrenat obres, el *Concert per a orgue* de Paul Ruders, al Regne Unit.

Va actuar per primera vegada als Estats Units debutant amb l'Orquestra Simfònica de San Francisco, el 1987. Actuà en el concert del cinquantenari de l'orgue del Royal Festival Hall, en la reinauguració dels orgues del Royal Albert Hall, i en el de l'orgue del Royal Festival Hall, el 2014.

Els seus set darrers enregistraments, tots per a Regent, han estat *Chanson du Matin*, *Sir Edward Elgar*, a la catedral de Salisbury; *Restored to Glory* amb l'orgue de l'Ajuntament de Birmingham, recentment restaurat; un recopilatori que inclou obres de Händel fins a Litaize, amb el nou orgue Mander de l'església de St. Giles Cripplegate (selecció de la crítica a la revista «Gramophone», desembre de 2009); les obres per a orgue de C. Ph. E. Bach a l'Eton College; obres de Robert Schumann en l'orgue de la catedral de Merseburg a Alemanya (selecció de l'editor «Gramophone», gener de 2011); *Grand organ Prom*, en l'orgue restaurat al Royal Albert Hall, i *The town hall tradition*, a l'Ajuntament de Birmingham. Pel que fa als seus molts altres CD, ha rebut un Grand Prix du Disque pel seu enregistrament de la música de Liszt.

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

DIJOUS, 4 DE FEBRER DE 2016 – 20.30 h
Orgue al Palau Sala de Concerts

Thomas Trotter

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Obres de Bach, Kagel, Moszkowski, Dove,
Schumann, Liszt i Bizet.

Programa

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Tocata i fuga en Fa, BWV 540

Anònim del segle XVII

Espagnoleta

Mauricio Kagel (1931-2008)

“Rondeña”, del recull *Rrrrrrr...: 8 Orgelstücke*

Moritz Moszkowski (1854-1925)

Dansa espanyola (arr. Th. Trotter)

Jonathan Dove (1959)

The dancing pipes (2014)

Robert Schumann (1810-1856)

De *Sis fugues sobre B.A.C.H.*, op. 60: les núm. 3, 4 i 5

Franz Liszt (1811-1886)

Fantasia i fuga sobre B.A.C.H., S. 260

Georges Bizet (1838-1875)

Suite de ‘Carmen’ (arr. Edwin Lemare)

Durada aproximada: 66'

Comentari

L'eclecticisme i la varietat del repertori que ofereix aquest recital podria representar una mostra de la potencialitat sonora i expressiva de l'orgue Walcker del Palau –del qual és coetani– i també presenta allò que és més profund del repertori organístic de tots els temps, amb la presència del gran J. S. Bach o dels romàntics posteriors que d'alguna manera s'hi van inspirar.

La *Tocata i fuga en Fa major, BWV 540*, escrita segurament a Köthen entre 1717 i 1723, és una obra d'excel·lent virtuosisme. La *Tocata* –de fet, un immens preludi– figura entre les peces d'orgue més extenses (438 compassos) i desenvolupades de Bach, amb una rítmica uniforme, un flux regular de semicorxeres que bé podria suggerir la imatge sonora d'un doll d'aigua i alhora una signatura del compositor (“Bach”, en alemany, significa rierol). La doble fuga en tres parts, sense lligams temàtics amb la tocata, presenta dos subjectes tractats separatament o combinats juntament en la darrera secció.

Si el mateix Bach ja se serví, en *L'art de la fuga*, de les quatre notes del seu nom (Si bemoll-La-Do-Si natural) segons l'equivalència de la notació alfabètica alemanya, diversos compositors posteriors empraren aquest motiu musical –de vertader rang simbòlic– en les obres pròpies. Les relacions de Schumann amb l'orgue van ser episòdiques i ocasionals, i el seu interès el portà més aviat cap al nou piano amb pedaler, per al qual va escriure, entre altres quaderns, les *Sis fugues sobre el nom de Bach*, op. 60, que assumissin la influència de Mendelssohn. Cal dir, però, que Schumann havia estudiat a fons *El clavecí ben temperat* de Bach, del qual recomanà sempre el coneixement i la interpretació.

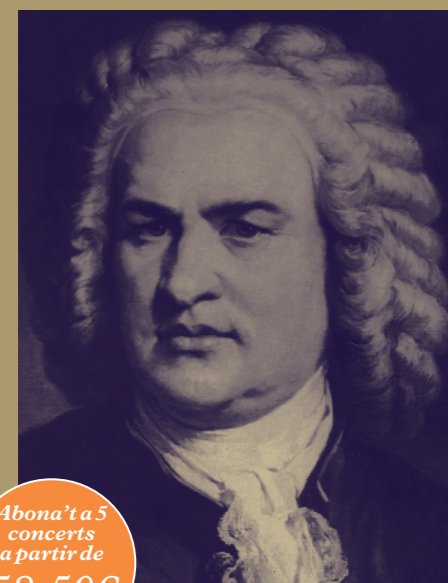
El *Preludi i fuga sobre el nom de Bach* de Liszt, estrenat el 1856, és una peça magistral. Si Liszt no podia glorificar la figura de Bach amb les seves pròpies armes del contrapunt i la fuga, en canvi ens proposa una peça brillant i virtuosística, d'una novetat d'escriptura instrumental i d'una espectacularitat absolutament remarcables i irresistibles. Cal dir que els dos semitons descendents del tema, que dominen l'obra, s'adiuen perfectament amb les afinitats cromàtiques de la música de Liszt.

Aquest repertori contrasta amb un breu tast de danses de caràcter espanyol (una *spagnoleta* del segle XVII, una peça del recull *Rrrrrrr...: 8 Orgelstücke*, “Rondeña”, de l'argentí Mauricio Kagel, que uneix l'humor a la tendresa, i l'adaptació d'una *Dansa espanyola* del compositor postromàntic de formació alemanya Moritz Maurycy Moszkowski).

El 14 de juny de 2014 Thomas Trotter va estrenar *The dancing pipes* del versàtil compositor britànic Jonathan Dove, obra encarregada per celebrar el 250è aniversari de l'orgue Snetzler de l'església de Saint Laurence de Ludlow.

Finalment, una suite extreta de l'òpera *Carmen* de Georges Bizet clourà de manera brillant aquest recital d'orgue –repetim-ho– eclèctic i variat.

Lluís Millet i Loras, musicògraf

Abona't a la nova temporada de Palau 100 Bach

DIUMENGE, 14.02.16
Cor de Cambra del Palau & Vespres d'Arnadí

Israel a Egipte de Händel

DIMECRES, 17.02.16
Evgeni Koroliov, piano
L'art de la fuga

DIMARTS, 15.03.16
Sir John Eliot Gardiner
Passió segons sant Mateu

DIUMENGE, 24.04.16
Isabelle Faust, violí
Sonates i Partites

DIJOUS, 16.06.16
William Christie & Les Arts Florissants
Missa en Si menor

Abonament Jove amb un 40% descompte

Ja a la venda a:
www.palaumusica.cat

Abona't a 5 concerts a partir de 58,50€